

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 125

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 februarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
1.	— Hotărâre privind extinderea participării României la capacitățile sistemului C4I în cadrul misiunii KFOR din Kosovo.....	1-2
2.	— Hotărâre privind participarea României în cadrul forței speciale de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo cu o subunitate de jandarmi.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 31 din 31 ianuarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Codul penal.....	3-4

HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind extinderea participării României la capacitățile sistemului C4I în cadrul misiunii KFOR din Kosovo

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba extinderea participării României la capacitățile sistemului C4I în cadrul misiunii KFOR din Kosovo, în temeiul prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 398/2001, și ale art. 1 pct. 27 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă extinderea participării României la capacitățile sistemului C4I în cadrul misiunii KFOR din Kosovo cu următoarele forțe și mijloace:

a) o echipă „Intelligence“, destinată colectării informațiilor pentru sprijinirea contingentului român din cadrul misiunii KFOR din Kosovo, compusă din 3 militari;

b) un punct mobil C4I, destinat pentru misiuni de cercetare electronică, compus din 16 militari;

c) o grupă „Combat Intelligence“, destinată pentru asigurarea securității structurii SIGINT, compusă din 12 militari.

(2) Militarii vor participa la misiune cu tehnica, armamentul și muniția necesare îndeplinirii acesteia.

Art. 2. — Finanțarea participării la aceste misiuni va fi reglementată prin hotărâre a Guvernului României.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 14 februarie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 14 februarie 2002.
Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind participarea României în cadrul forței speciale de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo cu o subunitate de jandarmi

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba participarea României în cadrul forței speciale de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo cu o subunitate de jandarmi,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 398/2001, ale art. 21 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 116/1998 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române și ale art. 1 pct. 27 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă participarea României în cadrul forței speciale de poliție a Națiunilor Unite din Kosovo cu un detașament compus din 115 cadre și jandarmi angajați cu contract, din Jandarmeria Română, astfel:

a) 5 ofițeri de comandă, pentru a asigura comanda și controlul misiunii;

b) un ofițer de legătură, pentru asigurarea legăturii cu Comandamentul regional UNMIK;

c) 3 plutoane de jandarmi formate din cadre și jandarmi angajați cu contract, cu un efectiv de 96 de militari;

d) 13 militari, pentru sprijin logistic.

(2) Militarii vor participa la misiune cu tehnica de luptă, echipamentul, armamentul și muniția din dotare.

(3) Durata misiunii este nedeterminată, desfășurarea efectivelor în teatrul de operații urmând să înceapă la 20 februarie 2002 și să se finalizeze la 1 martie 2002, dată la care va începe misiunea propriu-zisă. Ministerul de Interne va proceda, anual, la înlocuirea efectivelor angajate.

Art. 2. — Guvernul României va reglementa condițiile de asigurare financiară și logistică a participării la misiunea din Kosovo, având în vedere că Organizația Națiunilor Unite asigură suportul logistic necesar pentru desfășurarea misiunii în teatrul de operații, și va rambursa cheltuielile efectuate de partea română.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 14 februarie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 14 februarie 2002.
Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31

din 31 ianuarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Codul penal

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Cristina Nicoară	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Codul penal, excepție ridicată de Cătălin Constantin Chelu în Dosarul nr. 4.958/2001 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența Curții, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 4.958/2001, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Codul penal**, excepție ridicată de Cătălin Constantin Chelu, inculpat în dosarul menționat pentru săvârșirea infracțiunii de tulburare de posesie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 220 din Codul penal sunt neconstituționale, deoarece acestea „ocrotesc posesia și nu proprietatea, exprimând concepția vechiului regim care nu apără și nu încurajează proprietatea privată”. Se afirmă că dispozițiile criticate ar contraveni prevederilor art. 41 din Constituție referitoare la proprietatea privată.

Judecătoria Galați, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 41 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, arată că dispozițiile art. 220 din Codul penal sunt constituționale și propune respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate constituie o reflectare, pe planul dreptului penal, a dispozițiilor constituționale invocate. Se mai arată că asupra constituționalității art. 220 din Codul penal, în raport cu prevederile art. 41 din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 714 din

19 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, arătând că, „departe de a fi în contradicție cu prevederile constituționale, dispozițiile art. 220 din Codul penal sunt, dimpotrivă, expresia voinței legiuitorului de a apăra, prin mijloace de drept penal, drepturile și libertățile fundamentale consfințite prin Constituție, între care se află și dreptul de proprietate”. Se conchide că excepția este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 220 din Codul penal, care, în urma modificărilor și completărilor aduse prin Legea nr. 140/1996, au următorul cuprins: „*Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.*”

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 se săvârșește prin violență sau amenințare ori prin desființarea sau strămutarea semnelor de hotar, a unui imobil aflat în posesia altuia, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se săvârșește de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la unu la 7 ani.

Dacă imobilul este în posesia unei persoane private, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Autorul excepției susține că dispozițiile art. 220 din Codul penal sunt neconstituționale, deoarece nu apără dreptul de proprietate privată, ci numai posesia ca stare de fapt. De aceea se consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 41 din Constituție, referitoare la protecția proprietății private. Se afirmă că „Prin ocrotirea posesiei astfel cum aceasta este realizată de art. 220 din Codul penal se încalcă în mod vădit prevederile art. 41 din Constituție”. Se propune, în consecință, ca dispozițiile legale criticate să fie modificate „în conformitate cu art. 41 alin. (2) din Constituția României”, fără să se arate însă în ce ar consta această conformitate.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 220 din Codul penal Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 124 din 21 mai 1997, rămasă definitivă prin Decizia nr. 714 din 19 decembrie 1997, ambele publicate în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998. Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Codul penal, constatând că incriminarea tulburării de posesie constituie expresia voinței legiuitorului de a apăra, prin mijloace de drept penal, drepturile și libertățile fundamentale consfințite prin Constituție, între care dreptul de proprietate privată.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 124/1997 își păstrează valabilitatea și în acest caz, astfel încât excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 220 alin. 1—3 din Codul penal urmează să fie respinsă.

Pe de altă parte, în ceea ce privește constituționalitatea prevederilor alin. 4 al art. 220 din Codul penal, în raport cu dispozițiile art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 165 din 21 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 21 decembrie

1999, decizie prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi, constatându-se că dispoziția „cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului” este neconstituțională. Cu acel prilej în motivarea deciziei s-a arătat că dispozițiile alin. 4 al art. 220 din Codul penal instituie o ocrotire penală diferită, dacă imobilul este „în întregime sau în parte al statului”. Textul de lege menționat prevede că acțiunea penală urmează să fie pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, afară de cazul când „acesta este în întregime sau în parte al statului”, caz în care urmează să fie pusă în mișcare din oficiu.

Față de cele arătate, întrucât Curtea a constatat, printr-o decizie anterioară, neconstituționalitatea dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal, acestea nu mai pot face, din nou obiectul unei excepții de neconstituționalitate, operând o cauză de inadmisibilitate, în temeiul art. 23 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 1—3 din Codul penal, excepție ridicată de Cătălin Constantin Chelu în Dosarul nr. 4.958/2001 al Judecătoriei Galați.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal, invocată de același autor în aceeași cauză.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro